

tinget stillet sig over for Spørgsmaalet om Betydningen af de berigtigede Valglister gennem den Række af Aar, vi have behandlet og drøftet disse Spørgsmaal? Derefter skal man tage sit Standpunkt. Det ærede Medlem kan jo endog saa troste sig med Grundloven, der siger, at en Rigsdagsmand er bunden ved sin Overbevisning og ikke ved nogen Forfærdelse fra sine Vælgere, og dersom det ærede Medlem vil følge denne Forfærdelse fra sine Vælgere i Fremtiden og rejse ned til Fatskredsens og høre, hvad de mene om dette, eller hint Forhold, er jeg bange for, at det ærede Medlem faar en besværlig Rigsdagsvirksomhed at udføre. Jeg mener, at det er bedre, at det ærede Medlem bliver her, medens Rigsdagen sidder, sætter sig grundig ind i Sagerne, danner sig en Overbevisning, følger den, staar paa den og, om det skal være, falder paa den. Saa kan det ærede Medlem rejse ned til sine Vælgere i Fatskredsens og sige: jeg er efter grundig Overvejelse af disse Forhold kommen til den eller den Ansættelse, den har jeg, den hævder jeg, den staar jeg paa, ville I saa have mig, saa værsgo, ville I dømme mig paa den, saa kunne I gøre det. Det, tror jeg, er det Standpunkt, der holder sig længst. Den anden Vej vil jeg, hvis jeg maa give det ærede nyvalgte Medlem et Raad, fra raade ham at følge for ofte, og jeg vil sige, det gaar da ikke an i dette Tilfælde at etablere en Praksis, naar det gælder Højremænd, og en anden, naar det gælder Venstre-mænd (M. Jensen: Det er der ingen, der siger). Ja, det ærede Medlem har jo dog kun talt med Venstre-mænd om den Sag (Lauridsen: Jo, moderate). Ja, det er jo det, der har gjort Indtryk paa det ærede Medlem fra Ringsted, at det er de moderate, han har talt med. Jeg vil dog til den Bemærkning sige, at hvis det ærede Medlem fra Fatske fortsætter sin politiske Virksomhed, som han har begyndt, tror jeg ikke, at han vil længe vil vinde de moderates Tilslutning i Fatske. Det ærede Medlem fra Ringsted trøster ham saa godt, han kan; jeg forstaar disse Afbrudelser baade fra ham og fra det ærede Medlem fra Ringsted saaledes, at de staa parate til at tage imod ham med aabne Arme (Lauridsen: Vi have ikke saa store Arme). Nej, men de ere dog velvillige til at tage imod enhver, der har Øyst til at gaa over til dem. Det ærede Medlem siger, at vi skulle holde paa Vælgernes Stemmeret. Nej, vi skulle vel forsvare Vælgernes Stemmeret, men de have selv Ansvaret for dens Brug. Vi kunne ikke slæbe Vælgernes til Valg, og vi kunne ikke gøre for, at Vælgernes forsømme den Pligt, Valgloven paa-lægger dem; naar de ville være ganske fikre

paa, at de ere paa Listen, maa de undersøge Listen i den Tid, den ligger til Efterhyn. Vrede Medlemmer ville lægge Mærke til, at naar vi naa de første 8 Dage i Marts, vil man næppe kunne tage en Avis i Haanden, uden at der i den staar: „huff Valglisterne“, og det er en meget god Skik, Pressen har indført. Men de Vælgere, der ikke tage Hensyn dertil, maa selvfølgelig finde sig i, hvis de ikke ere komne paa Valglisten og ikke have klaget i rette Tid, at de have tabt deres Stemmeret for en Tid, ligesom de, hvis Navne ere forfærdt opførte paa Valglisten, og de, der ved en Feslagelse ere komne paa Tillægslisten, men som kunde være komne paa Valglisten, maa finde sig i Følgerne, naar de ikke inden for de Tidfrister, Valgloven har sat, have gjort deres Indsigelser gældende. Her nytter det ikke at komme bagefter. Det ærede Medlem fra Ringsted mente jo, at naar man kom med Døbesedlen, saa skulde Valgbestyrelsen tage Hensyn dertil. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at paa Valgdagen stemmer man ikke efter Døbesedlen, der stemmer man efter Valglister, og det er for sent paa Valgdagen at møde med sin Daabsattest. Naar man vil benytte sin Daabsattest for at sikre sig sin Valgret, saa skal man selvfølgelig benytte den paa rette Tid og Sted. Man bør møde for Sogneraadet eller for Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor man bor, præsentere sin Døbesattest, hvis Valglisten ikke for ens eget Vedkommende er i Orden, og sige: Jeg har Ret til at staa paa Listen. Der er det rette Sted at komme med Døbesedlen, andre Steder har den ikke hjemme i dette Forhold. Hvad nytter det derfor, at det ærede Medlem nu kommer med en saadan Paastand. Sæt nu, at det ærede Medlem havde Ret i sin Opfattelse, at det skulde dupere Valgbestyrelsen, naar disse enkelte Vælgere vare mødte i Roskilde med Døbesedlerne, saa ved man jo, at de ikke mødte med disse ved det nævnte Valg, de have altsaa ogsaa her undladt at benytte den eneste Redningsplanke, som det ærede Medlem mener, at der endnu var tilbage for disse Mænd, og da de altsaa ogsaa ved denne Lejlighed have undladt at benytte det sidste Midde, er der ikke noget for det ærede Medlem at holde sig til her. Altsaa, ogsaa der have de forpildt deres Ret. Men jeg vil sige det ærede Medlem, at dersom Valgbestyrelsen i Kraft af de Døbesedler, der bleve præsenterede den, havde afgivet enkendelse, hvorefter disse Mænd kunde have stemt, vilde jeg have været med til at indstille Valget til Forkastelse; thi jeg tror ikke, at det gaar an at lægge